

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi Et Benè Moriendi

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

14. Cap. Non est, quod erubescamus Christum imitari.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

omnes eorum vituperationes flocci facit.

Intuentur homines vultum; at Deus animum. Homines opera considerant, quæ foris apparent; sed Deus inspicit cor, & appendit intentionem.

Rerum, quas agis, rationem hominibus reddere non debes: hominum non est iudicare te, neque opera tua remunerari; hæc soli Deo competunt.

Attamen & parentibus, & moderato-ribus, & ijs, qui à confessionibus tibi sunt, tanquam ipsi CHRISTO, morem gerere te oportet in omnibus, quæ divinis legibus non adversantur.

Nulli mortalium obtemperare licet, dum quid imperat vel petit, quod Deo repugnat: fatius enim esset, totum inter mundum insurgere, quam Sanctissimam eius à te contemni, aut etiam negligi voluntatem.

Stude igitur potius placere Deo, quam hominibus. Hoc enim longè præstat. Nam, ut S. Paulus ait, *Si hominibus placerem, Christo servus non essem.*

CAPVT. XIV.

Non est, quod erubescamus Christum imitari

Honori nobis ducimus, dum Regi aut magni principis gestamus insignia

nia; at Regis Regum CHRISTI JESU vestibus ac insignibus indui multi erubescunt.

Vel minimæ sortis opifices illud, quod exercent, opificium, palàm profitentur, ejusque instrumenta circumferunt, quantumcumque illud vile sit & abjectum; sed plurimi re, & operibus profiteri non audent se CHRISTI doctrinam sectari: perversos, lascivos, audaces, atque impudicos nominari illos non pudet; sed bonos ac probos pudet nuncupari: pudet illos cum CHRISTO esse pauperes, despici, vel cum eo injuriam ab aliquo illatam moderatè ferre.

At nunquid ipse ait? *Qui me erubuerit, & meos sermones: hunc filius hominis erubescet, cum venerit in majestate sua, & Patris, & Sanctorum Angelorum.* Quis non pavebit? Hoc altè in animum demitte. Quem sui Magistri pudet, is illo indignus est.

Nunquid & rursus ait? *Omnis quicumque confessus fuerit me coram hominibus, & filius hominis confitebitur illum coram Angelis Dei.* Quis ad ejus imitationem non inflammabitur?

Noli itaque in posterum ullas despectiones aut dolores formidare.

Hanc in illis invenies gloriam, hoc solatium, quod per illa JESU CHRISTO similis

similis efficiâre, quodque dicere valeas cum S. Paulo. *Vivo ego, jam non ego: vivit verò in me CHRISTUS, non jam gloriosus, sed patiens & Cruci affixus; atque aded non amplius vivo, ut vivere solebam.*

Certus salutis mea sum, ait Tertullianus, Si Deo meo similis esse non erubescam.

Constanter itaque, seposito omni respectu humano, servatoris tui doctrinam & facta sectare. Fidem habere illis, quæ dixit, eaque firmiter credere, non sufficit; sed illa insuper, quæ ipse fecit, & nos facere iubemur, atque aded obligamur; quandoquidem in operibus suis non sit minus verax, quam in verbis, neque in utrisque falli possit.

Dimidiâ solummodò ex parte Christianus es, si CHRISTI mysteria venereris, non virtutum & imiteris exempla, sicque renuas ejus tum vitæ, tum mortis uberrimis ditari fructibus, quos Deus nemini christianorum impertit nisi ijs, qui filij sui imaginem in se circumferunt, & ad amissim exprimunt, teste S. Paulo, *Quos præscivit, & prædestinavit conformes fieri imaginis filij sui, ... illos & glorificavit.*

Respectus humanus damnosum venenum est pijs præsertim hominibus, & quam plurimis est lapis offensionis.

Iuvat videri, & delectationi nobis omnibus est laudari, æstimari, & amari: at verò, qui vel ab hoc, vel ab illo singulariter diligi vult, is eorum cor, atque amorem soli Deo debitum, ad se, atque ad sui amorem studet allicere. Quæ rapina indignior?

Amor hominum prodesse nobis nihil potest, dum Deus nos odio persequitur.

Satiùs est melancholicos, morosos, & scrupulosos apud homines audire nos, quam Deo vel in re minima displicere, aut conscientiæ nostræ contraire.

Nihil omninò, ne in sanctissimis quidem, imitari licet, quod perversum est. Quemadmodum egerimus benè aut malè, ita recipiemus totâ æternitate vel mercedem, vel pœnas, nec quidquam amplius.

Numquam fruemur animi pace, sincerâque lætitiâ, numquam perveniemus ad apicem perfectionis, si hominum iudicijs, atque sermonibus aures præbere, ijsque nos conformare uelimus.

Talia modò sunt tempora, ut si quis bonus ac probus sit, contemnatur, & pro nihilo ducatur, ac si malus foret, & improbus; si quis malus sit, æstimetur, & honoretur, ac si esset bonus & probus.

Iudicium itaque hominum nequaquam curandum

curandum est, multò minùs metuendum.
Stultum est timere, quod vitare non potes, ait
S. Martinus Bracarenfis (a)

Nec est, quod propter amentium dicte-
 ria sapere definamus; dummodò soli Deo
 placere possimus, de ceteris non oportet
 nos esse sollicitos. Præstat bonos esse,
 quam bonos videri.

Malis displicere, est laudari. ait denuò.
S. Martinus Bracarenfis.

C A P V T. X V.

De Adversitate

Pessima Christiano homini nota est, pati
 nolle. Multi Deum diligunt, quamdiù
 nihil patiuntur adversi, gaudere cum
 illo omnes cupiunt; sed pauci cum illo,
 vel pro illo tolerare quidquam volunt.

Qui solummodò Deum amant, & ei pa-
 rent, ejusque sequuntur vestigia, atque
 ejus gloriam promovent, dum omnia
 fluunt ex animi sententiâ, sunt ipsis cani-
 bus deteriores; nam hi Dominos suos
 sequuntur, iisque deserviunt, atque in
 quoscunque hostes, in eos irruentes,
 latratu & moribus infiliunt etiam tum,
 cum ab illis fustibus fuerunt excepti.

CHRISTUS æternam nobis pollicitus est
 (a) *Max. de morib.* gloriam